

Interpel·lació a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, senyora María José Salvador Rubert, sobre el Pla de rehabilitació del parc públic d'habitatges, que formula el diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem) (RE número 76.695, BOC número 208)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número 7 que és la interpel·lació a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori sobre el Pla de rehabilitació del parc públic d'habitatges, que formula el diputat senyor Antonio Montiel del Grup Parlamentari Podemos-Podem.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Senyora consellera, el pasado 13 de septiembre en el debate sobre el estado de la comunidad de política general el presidente Puig hizo veintidós anuncios. Uno de ellos consistía en que se había adelantado un año la obligación contenida en la ley de la función social de la vivienda en relación con la elaboración del Plan de rehabilitación del parque público de viviendas. Pero el señor Puig no concretó más. En la medida en que el señor Puig lo presentó como un eje de política general, nosotros le hacemos a usted la pregunta. ¿En qué consiste el avance del Plan de rehabilitación del parque público de viviendas y cuál será su contenido y alcance?

¿Por qué? Porque el artículo en concreto que hace esa regulación lo que dice es que se hará –en el plazo de dos años desde la entrada en vigor de la ley– se hará un informe también sobre las necesidades. En concreto dice que habrá un estudio de las necesidades de ampliación del mismo, refiriéndose al parque público de vivienda, que programe las necesidades presupuestarias que garanticen a partir de la evaluación de las necesidades sociales y de la respuesta prevista en esta ley, las necesidades efectivas de vivienda pública.

Cuando se anuncia, sin más datos, el avance de ese plan plurianual, realmente nos surge la duda. ¿Qué es primero el plan o el informe? ¿O se contienen las dos cosas? Porque, además, hay una preocupación por parte de nuestro grupo y es lo que tiene que ver con cuál es el marco, no solamente el marco de la ley de la función social de la vivienda, sino el marco del real decreto que regula la ampliación del plan estatal de vivienda.

El 9 de diciembre se aprobó un real decreto que regula la ampliación en un año del plan estatal de vivienda. Las previsiones de la prórroga del plan suponen una aportación estatal de 33.570.838 euros y una financiación autonómica de 5.913.754. Curiosamente, la convocatoria de ayudas al alquiler que ya se había realizado y se había publicado en mayo en el DOGV contenía un importe menor para las ayudas de alquiler, aportación del ministerio sin aportación de la Generalitat valenciana.

Se ha convocado el programa de fomento de la rehabilitación edificatoria con una aportación de La Generalitat de 2.084.000 euros sobre 19.405.000, pero no se han convocado las ARRU. Decía ese mismo artículo, que lo he leído, que además se tendrían en cuenta las actuaciones urgentes en las zonas donde hubiera una alta densidad de vivienda pública.

Pero es que, además, esa ampliación dice que no más tarde del 31 de marzo del 2018, es decir, apenas dentro de seis meses, la Comunidad Valenciana remitirá al Ministerio de Fomento los estados de ejecución y la documentación justificativa que acredite la ejecución completa de los distintos programas del plan siendo que alguna parte aún no se ha, ni siquiera, convocado. Por tanto, lo que no esté ejecutado a esa fecha no se podrá aplicar a los fondos del plan y tendrá que correr con ello la Generalitat valenciana. Porque la cláusula quinta de la liquidación del 2017 dice expresamente que la administración del estado no se hará cargo de esos excesos.

Pero, curiosamente, y le recuerdo que el convenio de 28 de julio suscrito, es decir, suscrito el otro día como aquel que dice, no prevé ninguna cantidad para el fomento del alquiler del parque público de viviendas. Con lo cual nosotros nos preguntamos qué contiene ese plan de rehabilitación y si está previsto dar cumplimiento a lo previsto en el artículo 2 de la renovación del Acuerdo del Botánico que prevé trabajar para la producción de mil viviendas de alquiler social al año en la Comunidad Valenciana. Un compromiso suscrito en enero, por tanto, un mes antes de la aprobación de la ley de la función social de la vivienda y del cual no hemos tenido ninguna noticia.

Y le recuerdo que el artículo 3 de la ley de la función social de la vivienda de la que la semana que viene se cumplirán nueve meses en vigor todavía con escaso éxito, dice que «el empleo de los fondos se destinará prioritariamente a la ejecución de políticas de viviendas destinadas a la consolidación y ampliación del parque» y dice: «Alquiler social. Los fondos públicos destinados a hacer políticas de viviendas deberán ir priorizando de manera progresiva el alquiler social frente a las subvenciones destinadas al fomento de la compra.»

Y le recuerdo que en el debate del estado de la comunidad se aprobó el día 14 de septiembre, a iniciativa de Podemos, una resolución que hace hincapié en la necesidad del alquiler social y que no encontramos, se aprobó por unanimidad. 96 votos a favor, 0 en contra, 0 abstenciones. Por tanto, señorita, consideramos pertinente la interpelación y nos gustaría que nos explicara en qué consiste ese plan.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Montiel.

Quan vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Hem repetit moltes vegades que l'actual govern valencià ha tingut de fer una gran tasca per a revitalitzar les polítiques d'habitatge que fins la nostra arribada eren ben minses per no dir inexistentes. Les polítiques d'habitatge des d'un punt de vista social malauradament no existien a la Comunitat Valenciana, de manera que tot estava per fer. Per això, des de la nova conselleria i des de l'Eige dissenyarem un pla d'acció d'habitatge, el Pla de dignificació de l'habitatge social per afavorir l'accés a persones i famílies a un habitatge assequible, digne i adequat.

De seguida també ens vam posar en marxa per a elaborar la nova llei de la funció social de l'habitatge que configura el dret a una vivenda com un verdader dret social. En aquesta llei aprovada amb el suport del Grup Parlamentari Podem, l'article 7 estableix que, en un termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor, la conselleria ha de desenvolupar un Pla plurianual de rehabilitació i ampliació del parc públic d'habitatge autonòmic que haurà de garantir l'efectiva habitabilitat dels habitatges, així com un estudi de les necessitats d'ampliació del mateix i les despeses pressupostàries per fer front a eixes actuacions.

D'acord amb la llei, teníem un termini de dos anys per a posar-lo en marxa. És a dir, fins març de 2019 com vostè molt bé ha indicat. No obstant això, creiem que és de justícia actuar el més prompte possible, donada la importància que li donem a aquesta matèria, raó per la qual el *molt honorable president* es va comprometre en el recent debat de política general a avançar un any el referit termini.

Es tracta d'un compromís amb concordança també amb allò acordat en l'ampliació del pacte del botànic. Per tant, en el que queda d'any, anem a elaborar aquest Pla plurianual de rehabilitació i ampliació del parc públic d'habitatges autonòmic per a presentar-lo en el pròxim 2018. Amb bona lògica vostè pregunta en què consistix l'avanç del pla de rehabilitació i ampliació i quin serà el seu contingut i abast. Però, per tant, i sense perjudici que estem en procés d'elaboració les línies en les quals es basarà, tal com va assenyalar el president i el que jo li puc ampliar, són les següents.

En primer lloc, ampliar el parc públic d'habitatges de La Generalitat. Gràcies al Pla de dignificació per a la rehabilitació de les vivendes que es trobaven en pessimes condicions d'habitabilitat al principi d'aquesta legislatura, en només dos anys ja hem rehabilitat vora de sis-centes vivendes, tant del parc públic de La Generalitat com de l'Eige, per a poder posar-les a disposició d'aquelles persones que més les necessiten.

Anem a seguir la rehabilitació reparant els habitatges del parc públic de La Generalitat i del parc de l'Eige que heretarem destrossats i també la rehabilitació d'edificis del parc públic de La Generalitat mitjançant l'instrument dels ARRU, en este cas a través del Pla estatal de vivenda amb recursos dels ministeris de La Generalitat.

En segon lloc, incorporarem habitatges d'administracions sectorials en desús com ara les provinents de camins ferroviaris o d'altres conselleries després de la seua inspecció, revisió i reparació.

Per això, hem començat a elaborar un llistat d'habitatges provinents dels condominis entre l'estat i la comunitat autònoma, així com la direcció general de patrimoni.

També, anem a recuperar habitatges que en la passada legislatura es van cedir a associacions o a entitats que fet malbé el seu ús i alguns d'ells inclús ara es troben ocupats irregularment. De la mateixa manera anirem incorporant els habitatges del parc públic de La Generalitat que actualment es troben ocupats il·legalment, una vegada aplicat el procés de regularització de les situacions irregulars on es donarà l'oportunitat de normalitzar les situacions existents. En este cas ja hem començat algunes regularitzacions, concretament de 38 famílies, a falta ara de la resolució per part dels ajuntaments.

Els ARRU del parc públic, vullc indicar-li que és un conjunt de 31,3 milions d'euros i té un impacte sobre 2.324 vivendes; els ARRU, els altres, que són els privats, els que no són de parc públic sinó que són de vivendes privades, són una inversió de 67,8 milions i tenen un impacte sobre 2.000 vivendes.

En segon lloc, reducció dels preus de lloguer dels habitatges de l'entitat d'infraestructures de l'Eige. L'Eige ha dut a terme una baixada dels preus de lloguer i d'immobles de la seua propietat que oscil·la entre el 15 i el 37%, el que suposa una major disponibilitat d'habitatges que també podem fer servir per a satisfer les necessitats dels ciutadans que més ho necessiten.

A més, la conselleria va aprovar la resolució per a permetre el canvi de règim i la utilització del que més convinga, compra, lloguer, lloguer amb opció de compra. Així, en l'actualitat 227 habitatges han canviat de règim de venda a lloguer, o lloguer amb opció de compra, i la intenció és continuar augmentant el nombre.

A més, des de l'entrada en vigor de la llei per la funció social hem adaptat els criteris d'accés a estes VPO als criteris socials de la llei per la funció social de l'habitatge, i són col·lectius preferents: dones víctimes de violència de gènere, joves, entre altres col·lectius.

En tercer lloc, aplicació dels mecanismes de la llei de la funció social de l'habitatge. En base a la llei aprovada en estes Corts, i una vegada –esperem– solucionem els dubtes injustificats que ha plantejat l'estat sobre alguns aspectes d'inconstitucionalitat i que encara estem esperant que se'ns convoque la comissió bilateral per a abordar aquestes qüestions, podrem iniciar els procediments de declaració d'habitatges buits als efectes de l'expropiació del dret de l'usdefruit i la cessió de l'ús d'habitatge a persones o famílies en situació d'emergència habitacional.

També, anem a fomentar diverses iniciatives per a evitar l'existència d'habitatges buits com la creació d'un sistema voluntari d'obtenció d'habitatges privats per a la posada en lloguer per a famílies en risc d'exclusió social o emergència habitacional, concertant l'assegurament dels riscos inherents a l'ocupació habitacional que garantisquen als propietaris el cobrament de la renda i els desperfectes causats; aplicar el lloguer solidari a pisos buits que necessiten algun tipus de rehabilitació i ens els quals els propietaris no puguem atendre les despeses d'esta; i, finalment, anem a potenciar les relacions amb altres institucions per a la subscripció de convenis

de col·laboració amb entitats locals amb la finalitat del desplegament de la llei prestant suport financer a les actuacions locals en matèria d'habitatge social.

Com veu sa senyoria, no es tracta només d'un pla de rehabilitació d'habitatge sinó també per a anar augmentant el nombre de vivendes tant públiques com privades que es puguin posar a disposició de qui més ho necessita i per a fer-lo efectiu cal posar en marxa els mecanismes de la llei, i impulsarem també la col·laboració tant pública de les altres administracions com de la privada.

Repetisc que açò és un avanç del contingut d'este pla que s'anirà concretant en els pròxims mesos i que posarem en marxa un any abans del termini que ens donava la llei aprovada al febrer d'enguany. Cal dir –com molt bé ha dit vostè– que va presentar, arran del debat de política general, una proposta de resolució per a facilitar el dret a l'habitatge –que en bona mesura estem fent– i que va a comptar amb el suport d'este govern.

Amb tot açò, anem a millorar les possibilitats perquè el nombre d'habitatges tant públics com privats que puguin posar-se a disposició en lloguer siga cada vegada major.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

El senyor Montiel acabarà d'interpel·lar sobre la rehabilitació del parc públic.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Señora *consellera*, no sabemos quién está haciendo el plan; no sabemos con quién se está consultando ese plan; no sabemos si eso es una contratación externa, si es un trabajo interno; si se ha iniciado alguna ronda de consultas con la plataforma de afectados por la hipoteca con otros colectivos sociales; si se ha hablado con ayuntamientos, pero vamos a aceptar. Hay un listado, se está haciendo un listado, un listado no es un plan todavía.

Pero, mire, el problema es que el alquiler social, cuando nosotros defendemos el alquiler social no es una cuestión pura y simplemente voluntarista, el alquiler social es una cuestión básica por una cuestión de equidad y de justicia social, es una fórmula de resolver situaciones de necesidades habitacionales de manera inmediata; pero es también un mecanismo de intervenir en el mercado e evitar la burbuja inmobiliaria porque con demasiada facilidad este gobierno está

colocando las velas a favor del viento de los datos de incremento de los visitantes turísticos, de crecimiento de nuevo de la demanda, etcétera, etcétera. Y nos preocupa, nos preocupa que se incurra en errores del pasado.

Pero es que, además, el alquiler social es un mecanismo para favorecer la emancipación de los jóvenes y la creación de nuevas familias. El alquiler social debería ser el elemento fundamental y no, y no gestos que van orientados a consolidar la opción por la compra, por la vivienda en el régimen de uso en propiedad; por ejemplo las dos propuestas de resolución que se presentaron por el Partido Socialista en el debate del estado de la comunidad, 75.330 y 75.331, en las que se instaba al gobierno a incorporar la deducción para la inversión en vivienda habitual o la subsidiación de préstamos hipotecarios. Eso es seguir apostando por la compra como modelo de uso.

Y ya se lo dije al presidente el día 14, estamos en el mismo nivel que un país como Letonia en términos de alquiler social. Somos la cola, la cola junto Letonia, de los países, de los veintisiete países europeos en materia de alquiler social, y el alquiler social es un mecanismo fundamental para corregir la desigualdad.

Mire, Holanda, Holanda, 35% de alquiler social; Dinamarca, 20%; Suecia, 18%; Reino Unido, 21%; Francia, 20%. Nosotros somos en este sentido la cola de Europa. Y no es una cuestión de que los mediterráneos tengamos preferencia por la propiedad respecto del alquiler, es una cuestión que tiene que ver con política económica y es una cuestión que tiene que ver también con cuál es el modelo de desarrollo de esta comunidad para el futuro; si volvemos a la burbuja del ladrillo, si volvemos ahora a lo que ya se está produciendo, ya la llaman algunos comentaristas «la burbuja del alquiler».

Por tanto, la única forma de intervenir aparte de la producción propia es corregir la deriva y volver al régimen de alquiler.

Me habla usted de rehabilitación, de incremento del parque existente, y yo le pregunto, una vez más, y no es la primera vez que lo hago desde esta tribuna, ¿cuándo van a salir a régimen de alquiler las viviendas rehabilitadas y cerradas y vacías desde hace cinco años, por ejemplo, en el centro histórico de Valencia? ¿Cuándo se va a completar el pase a alquiler de las viviendas de Orihuela o de las viviendas de Vinaroz de promoción pública del Eige? Porque ya intentaron ustedes lo del alquiler con opción de compra y no se pudieron colocar todas las unidades porque no es el momento, el mercado hipotecario tampoco favorece la situación.

Por tanto, yo creo que hay una contradicción entre lo que se dice y lo que se hace, hay expedientes que el cambio de calificación es un trámite interno entre el Eige y su propia *conselleria* que no se está haciendo.

Y, luego, ¡vamos a ver!, yo creo que el momento, si se va a adelantar ese plan, la verdad del plan lo tendrá el proyecto de ley de los presupuestos y ahí nos volveremos a ver.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

La consellera li contestarà a la interpel·lació.

Honorable consellera, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyor Montiel, *¿quién está haciendo el plan?* Doncs l'està fent la Direcció General d'Habitatge i Rehabilitació i Regeneració Urbana que és la que té les competències i amb els procediments que es consideren per a l'elaboració d'aquest. I ja en estos moments queda vosté convidat amb les aportacions que considere fer, fer les aportacions que considere a aquest pla plurianual.

Vosté ha preguntat abans per l'estudi; l'estudi es fa en paral·lel a l'elaboració del pla, i després haurà d'avaluar si efectivament en eixe pla plurianual s'estan cobrint les demandes i les ubicacions on al final doncs estiguen estos habitatges en funció de la demanda.

Vosté em parla de les vivendes protegides, que *las pongamos en alquiler*. Mire, nosaltres estem fent un esforç importantíssim per a les més de 1.000 vivendes de VPO que estaven en compra, o en lloguer, en el mercat, construïdes per l'anterior govern, en ubicacions impossibles i a preus impossibles, per a posar-les a disposició de les persones que les necessiten fins al punt que hem adaptat la llei per a la funció social, els criteris d'accés l'habitatge, els criteris socials de la llei. En primer lloc, els primers que havíem de complir amb la llei érem l'administració pública, i per això la mateixa consellera en les seues vivendes ha fixat els seus criteris i ha posat i ubicat als joves com col·lectiu prioritari per a accedir a aquestes vivendes.

Vosté parla que van fer unes propostes de resolució per la subsidiació. Mire, és que el senyor Rajoy quan va eliminar aquestes ajudes de subsidiació als préstecs hipotecaris ha deixat penjats a moltíssims joves, parelles joves que van confiar en l'administració pública per comprar-se una VPO i van quedar tirats en la cuneta per un govern perquè va eliminar de la nit al matí les ajudes de subsidiació als préstecs hipotecaris, unes ajudes que evidentment jo crec que són importants i que s'haurien de recuperar per part del Govern d'Espanya.

És evident que hem de fomentar el lloguer, Espanya no té una cultura de lloguer, l'hem d'impulsar des de l'administració pública i jo crec que cada vegada més. A més, des del punt de vista de la mobilitat laboral i les circumstàncies també socials ens van d'alguna manera impulsant i ens van derivant cap a aquesta fórmula. Ja m'agradaria a mi que a la Comunitat Valenciana havérem tingut un escenari molt millor per a no haver d'estar fent, reconstruint el desfici que nos hem trobat impulsant des del minut zero noves polítiques. Però jo vullc recordar-li algunes dades.

Vam arribar al govern amb 240 milions d'euros de deute d'ajudes a la vivenda que estan liquidats; vam arribar al govern descobrint que n'hi havia 6.000 famílies amb resolucions 501 per un import de 40 milions d'euros no reconegudes, que les vam reconèixer, hem pagat, ens queden 8,7 milions d'euros que pagarem en el proper exercici d'aquest deute, i açò suposa un esforç molt important i una dedicació molt important; d'ajudes al lloguer en 2016, 6.000 famílies, hem pagat ja el 75%, quan vam arribar el govern anterior des de l'any 2009 no pagava les ajudes al lloguer, ara es resolen les ajudes i es paguen en l'exercici; ajudes a rehabilitacions, 643 famílies, més de 10 milions d'euros; 700 vivendes destrossades que ja n'hem reparat 600; quan vam arribar al govern es desnonava les persones del parc públic d'habitatge quan no pagaven, nosaltres no desnonem del parc públic i estem ajudant amb bonificacions perquè puguen pagar el lloguer.

Per tant, jo crec que n'hi ha un esforç important, que sempre podem treballar amb molta més celeritat, que ens falten recursos econòmics, que ens falten recursos humans, però, sens dubte, jo crec que estem fent un canvi important.

I, sens dubte, sempre estem oberts a la seua participació i la seua col·laboració per a poder millorar les nostres polítiques perquè tinga ben segur que per a esta consellera el dret a l'habitatge com a un dret humà és una prioritat, malgrat totes les dificultats que ens estem trobant.

Moltes gràcies. (*Se sent una veu que diu: «¡Molt bé!»*)
(Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, senyora María José Salvador Rubert, sobre la política general del Consell en relació amb el tren de la costa, que formula el diputat senyor Antonio Joaquín Woodward Poch (GP Ciudadanos) (RE número 31.938, BOC número 109)

El senyor president:

Conclourem amb l'últim punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, que formula el Grup Parlamentari Ciudadanos, concretament l'il·lustre diputat Antonio Woodward, sobre el tren de la costa.

Senyor Woodward, quan vosté vullga.

El senyor Woodward Poch:

Gracias, senyor president.